

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ

**III Міжнародної
науково–практичної конференції**

**„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”**

*Частина 2. Природничо-математичний
та суспільно-гуманітарний напрями*

**19-20 травня 2010 року
м. Рівне**

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали III Міжнародної науково–
практичної конференції студентів, педагогів,
психологів та молодих науковців. Частина 2.
Природничо-математичний та суспільно-
гуманітарний напрями. – Рівне: РВВ РДГУ. – 2010. –
150 с.**

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – канд.іст.наук, проф., ректор – **голова оргкомітету**
Поніманська Тамара Іллівна – канд.пед.наук, проф., проректор з наукової роботи РДГУ – **заступник голови оргкомітету**;
Гон Максим Мойсейович – докт.політ.наук, проф.;
Павелків Роман Володимирович – докт.психол.наук, проф.;
Пальчевський Степан Сергійович – докт.пед.наук, проф.;
Сяський Андрій Олексійович – докт.техн.наук, проф.;
Войтович Ігор Станіславович – канд.пед.наук, доц.;
Воробйова Ірина Анатоліївна – канд.пед.наук, доц.;
Галатюк Юрій Михайлович – канд.пед.наук, проф.;
Галуха Любов Юріївна – канд.іст.наук, доц.;
Каштан Сергій Степанович – канд.техн.наук, доц.;
Максимцев Юрій Романович – канд.фіз.-мат.наук, доц.;
Павелків Віталій Романович – канд. психол. наук, доцент
Черніговець Тетяна Іванівна – канд.пед.наук, доц.;
Черній Алла Леонідівна – канд.політ.наук, доц.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №9 від 29.04.2010р.)

урахуванням їх інтересів. Не варто дітям виконувати лексично складні елементи дорослого рівня, що мають у своєму змісті трюки, підтримки, оберти (які досягаються шляхом «дресури») та ідею, не зрозумілу для виконавців певної вікової групи, яку намагається стилізувати і донести до глядача стилізатор. Стилізація танцювального руху дитячої вікової групи вартує бути чіткою, обдуманною, насиченою образами, інсценізацією народних дитячих пісень, казок, тематикою дитячого побуту, тваринного світу чи шкільного життя.

Виконавці 9-11 років фізично розвинутіші і сильніші фізично за дітей 6-8 років, тому їм легше вдаються різноманітні танцювальні рухи. Вчать з інтересом і наполегливістю. Хлопці захоплюються рухами, що вимагають сили, спритності, витривалості. Стилізований танець цієї вікової категорії різноманітний, складніший за лексичним наповненням, змістовніший, глибший за ідеєю та художньою цінністю, що уможливає стилізувати у більш ширшому аспекті щодо танцювальної лексики. Тому варто логічно та чітко обирати теми стилізованої постановки – не ускладнювати і не спрощувати дитячий сюжет, аби уникнути комічного ефекту. У цієї вікової категорії стилізуються вже більш складні першоелементні основні рухи. Широко використовується координація рухів. Стилізуватися може не лише танцювальна лексика, а й сюжет танцю.

Виконавці 12-14 років схильні до переоцінки своїх можливостей. Вони прагнуть до складної танцювальної лексики, стрибків, трюків, обертів. У дівчат виникає бажання виокремитись, привернути увагу до себе, аби продемонструвати свої виконавські навички, тому виконання другорядних ролей у стилізованій хореографічній постановці стає для них неприйнятним. Взаємини між дітьми цього віку більш свідомі та осмислені, що відмінно вирізняє їх з-поміж інших вікових категорій. Тому стилізована лексика більш технічна, виразніше передається характер танцю та манера його виконання.

Стилізація танцю дитячого хореографічного колективу полягає не лише в чітко усвідомленому русі, лексичі, а й у розумінні загальної картини танцю. Цей процес відбувається як у танцювальній лексичі, так і в музичному супроводі та в сценічному костюмі. Опрацьовуючи музичний матеріал стилізатор має право на власне прочитання музичного твору, його змісту, незважаючи на вже означену назву. Варто зважати на те, що музичний матеріал обирається для дитячого хореографічного колективу, тому музичний твір пропонується легкий, доступний для сприйняття з чітким темпом та ритмом. Наприклад, дитячі класичні твори у стилізованій інтерпретації, мелодії з мультиплікаційних фільмів та казок, а також дитячі пісні та музичні твори сучасності. У процесі стилізації яскраво визначається мотив, характер першооснови музичного матеріалу. Саме відповідність музичного супроводу та хореографічної постановки можуть створити високохудожній оригінальний стилізований твір.

Стилізуючи хореографічну та музичну основи танцю варто зберегти його першооснову. Адже варіаційний розробці підлягає мелодія, що властива означеному танцю. Тому, якщо використовувати «модну» мелодію, варто зважати на оригінальність ритму, мелодійність музичного малюнку, її інтерпретацію та гармонійно подати це у танцювальних рухах. У практиці стилізатор зважає на співвідношення музичних і хореографічних мотивів, але не йде за кожним звуком і музичною фразою, дотримуючись чіткого віддзеркалення, а інтерпретує хореографічний матеріал згідно свого бачення, тобто, ритмічні малюнки музики та хореографії можуть не співпадати, але бути гармонійними у своєму поєднанні (наприклад, застосування принципу сповільнення та розширення темпу).

Окрім стилізації танцювальної лексики та музичного супроводу необхідним елементом сценічної подачі твору є костюм, що стилізується в одному характері, напрямку та контексті з музикою та лексикою. Костюм збагачує стилістичний колорит танцю певної країни, регіону, враховуючи локальні особливості одягу. Стилізація у костюмі може здійснюватись за кількома напрямками: крій, колористика, аксесуари, головний убір, але не варто стилізувати орнаментальність та елементи взуття, аби не згубити національний дух того чи іншого регіону. Стилізація костюму має відповідати віковим особливостям, наприклад: у дитячому танці використовуються стилізовані костюми більш яскравого кольору, використовується закритий крій костюму, менша кількість аксесуарів.

Отже, стилізація хореографічного твору у дитячому колективі це складний формотворчий процес, що має кілька невід'ємних складових, які зумовлюють збереження національного колориту країни, оновлюють суть та тематику хореографічного твору, забезпечують потребу учасників колективу у пізнанні національної танцювальної культури на сучасному етапі.

Список використаних джерел

1. Бахтин М.М. Проблемы поэтики Достоевского / М. Бахтин. – М., 1963.
2. Бойко В. Українські народні традиції в сучасному одязі / В. Бойко. – П., 1970.
3. Кузнецов А. Учебно-воспитательная работа в самодеятельном танцевальном коллективе / А. Кузнецов. – М., 1951.
4. Муха А. Процесс композиторского творчества / А. Муха. – П., 1979.

СТАНОВЛЕННЯ БАЛЕТНОГО МИСТЕЦТВА В УКРАЇНІ (20-30-ТІ РР. ХХ СТОЛІТТЯ)

**Ковбарь Ольга, студентка, Волошина Л.П., викладач
Рівненський державний гуманітарний університет**

Балетне мистецтво в Україні пройшло складний шлях становлення. Класичний танець нині є запорукою художнього розвитку та представлення високої культури на провідних світових підмостках. Про це свідчать засновані наприкінці ХХ ст. міжнародні конкурси та фестивалі: Міжнародний конкурс артистів балету і хореографів ім. Сержа Лифаря в Києві, Міжнародний юнацький конкурс класичного танцю «Фуете» ім. Юрія Григоровича в «Артеку», фестивалі «Серж Лифар де ля данс», «Діти і зірки світового балету» в Києві, «Зірки світового балету» в Донецьку.

Історія становлення та розвитку мистецтва класичного танцю в Україні висвітлена та проаналізована у наукових дослідженнях Г.Боримської, М.Загайкевич, Ю.Станішевського, дисертацій К.Василенка, С.Легкої.

Серед провідних проблем сучасного осмислення історії української культури однією із першорядних є ліквідація стереотипності у вивченні історичного процесу становлення і розвитку хореографії, зокрема, мистецтва класичного танцю. Тому актуальність дослідження полягає в узагальненні досвіду балетного мистецтва в Україні, виявленні засобів збагачення образно-стилістичної палітри класичного танцю в національних балетах 20-30-х років ХХ ст.

Аналізуючи передумови і тенденції формування національної класичної балетної школи, слід зазначити, що історичний фон в Україні, досліджуваного нами періоду, сприяв створенню українського балету. До 1917 р. в Україні не було балетного театру, оскільки влада царської Росії і царської Австро-Угорщини усяляко обмежували розвиток української культури, упродовжували жорстку політику соціального й національного пригноблення [6, с.7].

Українська національна школа хореографії і система класичної хореографічної професійної освіти почала формуватися ще у XIX ст. Вплив на її розвиток мали російська (петербурзька та московська) хореографічна школа, та західноєвропейська (французька й італійська, а також їх своєрідне поєднання - польська). Перші балетні студії та школи класичного танцю були створені С.Ленчевським у 1894 р. при Київській опері, що працювала до 1909 р., Н.Тальоні-Дудинської в 1915р. при Харківській опері, Р.Баланотті в 1916р. при Одеському оперному театрі. В 1915 р. велику школу в Києві заснувала головний балетмейстер опери Б.Ніжинська, вихованка Петербурзького хореографічного училища і учениця М.Фокіна, яка розгорнула підготовку професійних артистів [4, с.30]. З 1919 року було започатковано систему закладів підготовки фахівців, танцівників і балетмейстерів, засновану на класичній хореографії, яка продовжує існувати й успішно розвиватися донині.

Активний розвиток української класичної хореографії й професійної освіти, що активно почався 1925р. із відкриттям театрів опери та балету в Харкові 1925р., Києві та Одесі 1926р., а далі у Полтаві, Вінниці, припадає на 30-ті роки. У цей період формується єдина система хореографічної освіти із централізованим управлінням у Москві, з розгалуженою системою підвідомчих крайових, регіональних, обласних, міських органів управління освіти на основі єдиної методики школи класичного танцю. Рівняючись на досвід радянської хореографії, молодий український балет шукав шляхи до реалізму й народності, прагнув до відтворення на сцені величких ідей сучасності [6, с.11].

Вперше складний процес поєднання лексики класичного танцю і самобутніх форм українського хореографічного фольклору на основі структур традиційної балетної вистави з канонічними па-де-де, па-де-труа, варіаціями, кордебалетними ансамблями розпочався у створеному в квітні 1931р. героїко-романтичному балеті «Пан Каньовський» М.Вериківського в інтерпретації визначного майстра класичної хореографії, відомого віртуозного танцівника і балетмейстера В.Литвиненка й досвідченого хореографа-фольклориста В.Верховинця [5, с.122]. Дослідження історії народження першого українського національного балету доводить, що механічне поєднання класичних форм і фольклорних зразків не давало позитивних результатів. Спроби перенесення на балетну сцену точних копій народних танців, записаних В.Верховинцем, виявилися безплідними. У майбутній балетній виставі на етапі репетицій проявилася суперечливість і неузгодженість двох різних інтонаційно-контрастних виражальних засобів: класичного танцю і автентичних зразків українського хореографічного фольклору. З метою гармонійного поєднання в лексичні та структурні форми національного балету класичного і народного танців. Тому балетмейстери-постановники спробували театралізувати фольклорні зразки, ускладнивши їх віртуозними елементами класики. Ці пошуки виявилися ефективними - уперше в історії балетного театру класична та українська народно-сценічна хореографії об'єдналися й стали підґрунтям для створення своєрідної танцювальної лексики національних балетних вистав [2, с.10].

Вивчення архівних матеріалів, балетознавчих досліджень дає підстави стверджувати про появу своєрідних за виразовими засобами дуетів, сольних варіацій, сольних та кордебалетних ансамблів про утвердження нових форм і оригінальної хореографічної лексики, про трансформацію традиційних канонів балетної вистави на професійній сцені. Аналіз пластичних образів головних героїв балету Любіни Бондарівни та козака Яроша Ярмулочка засвідчує, що у процесі роботи над втіленням «Пана Каньовського» були створені зразки жіночого, чоловічого, дуетного танців національного класичного балету, а також кордебалетних танцювальних композицій і структур, що синтезували елементи класичної та української народно-сценічної хореографії [5, с.134].

Чоловічий танець, сповнений стрімких обертань і високих стрибків, гармонійно поєднався з різноманітними формами класичних чоловічих варіацій. Жіночі танці характерні легкими і високими стрибками, вишуканою пластикою рук. Для танцювального дуету були характерні своєрідно переінтовані класичні пози, оригінальне поєднання елементів традиційного па-де-де із структурними особливостями народного танцю [1, с.8].

Завдяки взаємозбагаченню класичного та народного танців хореографічні картини в українських операх «Наталка Полтавка» та «Запорожець за Дунаєм» (1936р.), що були показані в Москві, не перетворилися на вставні ілюстративні дивертисменти, а стали емоційною кульмінацією розвитку дії.

Національний класичний балет «Лілея» К.Данькевича і балетмейстера Г.Березової, прем'єра якого відбулася в серпні 1940р. на сцені Київського оперного театру ім. Т.Г.Шевченка, став не лише закономірним упродовженням національних класичних музично-театральних традицій, а й якісно новим етапом у розвитку українського балетного театру. Автори «Лілеї» створили цілісне хореографічне полотно. Кожна дія балету, маючи свій емоційний відтінок, гармонійно входила у поетичну канву вистави [5, с.132].

Пластична мова київської «Лілеї» складалася з трьох поєднаних образно-виражальних засобів – класичного й українського народного танців та ритмізованої пантоміми. Танцювальні варіації будувалися на дрібних партерних рухах на пальцях – сюїві, своєрідно переінтованих українських дрібушечках, піднятих на пуанти; на коротеньких па-де-ша, що переходили в сіссонни; на грандіозних обертаннях, підказаних народним танцем [5, с.101].

Отже, саме своєрідність образно-естетичної палітри українського балетного театру 20-30-х рр. XXст. пов'язана з формуванням якісно нової лексики національного балету, новаторських форм жіночого, чоловічого, дуетного й ансамблевого танців, в основі яких були трансформація й естетичне оновлення традицій і форм класичного театру.

Аналіз перших національних балетів на професійній сцені «Пан Каньовський» М.Вериківського, В.Литвиненка, В.Верховинця (1931 р.), «Любіна Бондарівна» М.Скорульського, П.Вірського, М.Болотова (1937 р.) та видатного українського балету, створеного за мотивами поезії Т.Шевченка «Лілея» К.Данькевича, Г.Березової, М.Соболя, свідчить про характер якісних змін, пов'язаних з процесами оновлення і трансформації класичного танцю та його синтезу з різноманітними формами української народної хореографії.

Для становлення української професійної хореографічної освіти в Україні від перших студій і шкіл в XIX ст. велике значення мало оволодіння законами класики і засадами російської та західноєвропейської шкіл. Саме у 20-30

рр. ХХст. були закладені основи і започатковано системи навчальних хореографічних закладів, засновану на традиціях класичного танцю, яка продовжує існувати і розвиватися сьогодні.

Список використаних джерел

1. Василенко К.Ю. Українські народні танці для дітей / К.Василенко. - К.: Муз. Україна, 1985.-80с.
2. Верховинець В.М. Теорія українського народного танцю / В.Верховинець. - К.:Муз. Україна, 1990.-150с.
3. Красовская В.М. Западноевропейский балетный театр. Очерки истории: Эпоха Новерра / В. Красовская. – Л.: Искусство, 1981.-286с.
4. Красовская В.М. Советский балетный 1917-1967 / В. Красовская. М., «Искусство», 1976. -250с.
5. Станішевський Ю. Балетний театр України: 225 років історії / Ю.Станішевський - К.: Муз. Україна, 2003.- 440с.
6. Станішевський Ю. Український радянський балет / Ю.Станішевський.- К. 1963. -245с.

ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ИГРОВЫХ ПРИЕМОВ В ИЗОБРАЗИТЕЛЬНО-ТВОРЧЕСКОЙ
ДЕЯТЕЛЬНОСТИ СТАРШИХ ДОШКОЛЬНИКОВ

**Комисарук Татьяна, студентка, Горбатова Е.В., канд. пед. наук, доцент
Белорусский государственный педагогический университет имени М.Танка**

Дошкольный возраст характеризуется как благоприятный для развития продуктивных видов рисования, лепки, аппликации, конструирования. В отличие от игры изобразительная деятельность должна иметь продуктивный результат. Как игра, так и изобразительная деятельность направлены на решение одной задачи - развитие личности дошкольника. Изобразительная деятельность будет развивающей, если она имеет творческий характер.

Изобразительное творчество в контексте культуры у дошкольников определяется тем, что ему присущи основные характеристики художественно-творческого процесса в изобразительном искусстве. Специфика художественного творчества заключается в том, что эта деятельность может быть понята как выход в возможность деятельности, то есть в сознание. В изобразительно-творческой деятельности ребенок слит со своими действиями, все его поведение определяется этими действиями. В процессе изобразительно-творческой деятельности на этапах возникновения замысла и его вынашивания игровой характер деятельности обеспечивает эстетическое восприятие материала, осознание условного характера образа. На этапе воплощения замысла предполагает сознательный выбор изобразительных средств, исключает стереотип, что ведет к новообразованиям творческой личности.

Для детей старшего дошкольного возраста характерно сочетание игровых и изобразительных средств передачи образа (Г.Г.Григорьева). Желая стать активным участником изображаемых событий, ребенок испытывает потребность в игровом отношении к образу. Содержание игровых приемов в этом возрасте определяется как игровое общение. Процесс коллективной изобразительно-творческой деятельности успешно осуществляется в условиях игры. При этом игровой прием создает положительную мотивацию деятельности, в которой раскрываются взаимоотношения детей, осуществляется "обучение" игровых персонажей, разгадываются загадки.

В экспериментальной работе по организации коллективного изобразительного творчества старших дошкольников в условиях игры было разработаны и проведены занятия, имеющие единый подход. Сюжетный мотив, определяя игровой характер общения детей, объединяет коллектив единой творческой задачей. Ролевые нагрузки распределяются так, что каждый участник свободен в воплощении творческого замысла. Формирование замысла на основе сюжетного мотива осуществляется в процессе знакомства детей с произведениями детской литературы, посещения спектаклей, экскурсий. Приведем пример одного из таких занятий.

На занятии дети выступают в роли художников – мультипликаторов. Этот игровой прием вводится с учетом интереса детей к мультипликационным фильмам, а также их активности, жажды деятельности, наличия опыта в изобразительном творчестве.

На этапе подготовки к занятию задача педагога - актуализировать опыт эстетического восприятия произведения искусства. Организуя беседу, педагог делится с детьми своими впечатлениями, стимулирует активность детей, желание высказать свое отношение к героям произведения, умение через слово определить художественный образ.

Во вводной части занятия игровой прием помогает формированию замысла коллективной работы: дети получают письмо, в котором их приглашают принять участие в конкурсе мультфильмов. Им предлагается увлекательная, но незнакомая роль. Чтобы фильм по сказке получился интересным, все вместе обсуждают и создают сюжетный мотив. Каждый ребенок в группе выбирает тот момент в сюжете, который ему близок, смысл которого он смог бы раскрыть доступными изобразительными средствами.

Осуществлению замысла помогает прошлый опыт творческой деятельности детей в сюжетном рисовании. Но в данной ситуации игровой мотив предъявляет особые требования к передаче сюжета - его смысловую связность. У каждого участника творческой деятельности образы персонажей, воплощенные в композиционном решении, получают личностное преломление. Испытывая потребность быть участником столь ответственной работы, каждый ребенок, с одной стороны, переживает свою сопричастность миру искусства, с другой, - только ему понятному, близкому миру переживаний, предпочтений, симпатий. На этом этапе рождается "личностный смысл" искусства и творчества (А.Н.Леонтьев).

В конце занятия педагог приглашает творческую группу (режиссера, мультипликаторов, оператора) осуществить "монтаж" фильма. В процессе "монтажа" фильма на длинной ленте из плотной бумаги анализ результатов творчества органично вписывается в игровую ситуацию, активность детей проявляется в предложениях, дополнениях, оценках. Затем фильм "демонстрируют" с помощью телевизора, выполненного детьми на занятиях по конструированию.

Таким образом, по нашему мнению, организация коллективной изобразительной деятельности не только успешно осуществляется в условиях игры, но и обеспечивает ее творческий характер, стимулирует оригинальность замыслов детей и выразительность созданных художественных образов.

ЗМІСТ

ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ

Волошин М.О., Волошин О.М. Дилатометричні та в'язкопружні властивості полімерних металонанокомпозитів	3
Килюшик Тетяна, Воловик Г.П. Аналіз чисельності метеликів роду COENONYMPHA на території Білоозерського масиву Рівненського природного заповідника.	4
Гроголь Святослав, Нечипорук Ірина. Хімічне розпізнавання речовин за допомогою сенсорів.	5
Кошицький В.В., Ковальчук Іван. Безвідходні технології в сільському господарстві.	6
Кущериб Тетяна Миколаївна. Риюча діяльність ссавців як чинник, стимулюючий процеси ґрунтоутворення.	7
Макєєва Діана, Яремчук Дарина, Демчик С.П. Знаходження нестационарної теплопровідності всередині плоскої стінки.	8
Малежик Петро, Січкач Т.Г. Термомеханічні властивостей епоксидних композитів, наповнених нанодисперсним алмазом.	10
Філіппова Лариса Валеріївна. Вивчення фізико-хімічних властивостей в реакції окиснення CO на Fe-Mn оксидних системах.	10
Цегельник Юлія, Лопаткін Р.Ю. Генерація квазімонохроматичного рентгенівського випромінювання за допомогою сфокусованого пучка протонів.	12
Адамчук Анна, Бишук Віталій, Панай Ольга, Вороницька В.М. Розробка web-сайту факультету математики та інформатики РДГУ.	14
Андросов В.И., Данич В.Н. Модель информационно-управленческой архитектуры организации и защита информации.	17
Гаврюсєва Д.М., Вороницька В.М. Розробка мультимедійної НКП «Векторна комп'ютерна графіка».	18
Мельник Павло, Пожидаєв В.Ф. Розробка комп'ютерної моделі для проведення чисельних експериментів по вивченню тягово-динамічних характеристик тягового рухомого складу.	18
Опанасюк О., Петрівський Я.Б. Чисельні експерименти по реалізації методу регуляризації Тихонова із застосуванням одного із сучасних програмних продуктів комп'ютерної математики Mathcad.	20
Пастушок І. В., Подляшаник Л. А. Узагальнення результатів розв'язку задачі Колмогорова-Нікольського на різних класах функцій.	21
Придюк П.І., Петрівський Я.Б. Розробка експертної системи діагностування комп'ютерних засобів.	22
Романюк С. М., Соколовська О.П. Автоматизація знаходження багатofакторних регресійних моделей.	25
Сірець О. В. Динаміка нелінійної динамічної моделі Солоу для випадку лінійно-однорідної виробничої функції.	26
Файчук О.О., Сяська Н.А. Метод математичного моделювання як один із засобів розвитку творчих здібностей учнів під час розв'язування планіметричних задач.	27
Ярошак Роман, Батишкіна Ю.В. Розробка он-лайн гри для мобільних телефонів на платформі JAVA.	29

СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ НАПРЯМ

Абрамчук Катерина, Шеретюк В.М. Особливості діяльності німецької окупаційної системи вербування та депортації на Волині в 1941 – 1945 рр.	30
Андрєєва Анастасія. Торгівельна конкуренція як головний конфліктогенний чинник у відносинах між Англією та Нідерландами (XVII ст.).	32
Бондарець Олександр, Сєверова О.В. Специфіка російського лібералізму в концепції Б.М. Чичеріна.	33
Віруцька Світлана, Постолюк Р.М. Уряд Румунії в контексті подій «Празької весни».	35
Генега Ірина, Троян С.С. Зовнішня політика Російської федерації 1990-х рр.: пошук стратегії.	36
Головіна Кароліна, Давлєтов О.Р. ВДМ – від «сестринських громад» до єдиної державної організації для дівчат у Третньому рейху.	38
Гуменюк Олеся, Кукурудза А.В. Релігійна домінація у франко-візантійському суперництві VIII-IX ст.	39
Давидчук Сергій, Савчук П.О. Україна-Ізраїль: співробітництво на рівні силових структур.	41
Данильчук Тамара. Франко-німецьке протистояння у форматі Марокканської кризи 1905-1906 рр.	42
Доценко Катерина, Давлєтов О. Р. Ідея об'єднаної Європи: зарубіжна історіографія.	43
Дудка Наталія, Давидюк Р.П. Від УНДО до ФНС: причини радикалізації політичної платформи Дмитра Паліїва.	45

Євсович Роман, Сєверова О.В. Благодійність у Росії в 2-й пол. XIX – поч. XX ст.: традиції та особливості.	46
Звягіна Олександра, Давлетов О. Р. Ідеологія неонацизму в сучасній Україні.	48
Зущенко Оксана, Карпухіна Тетяна. Міжнародна реакція на голодомор 1932-1933 рр. в Україні. 49	
Івчик Наталія, Гон М. М. Питання прававласності поляків та євреїв у південно-західному краю Російської імперії другої половини XIX століття.	50
Ісаченко Вікторія, Побірченко Н.С. Павло Гнатович Житецький – фундатор української педагогічної думки другої половини XIX – початку XX століття.	52
Капустін Г.М., Стоколос Н.Г. Організація та проведення ювілейних святкувань, як одна із форм місіонерської діяльності братств на Волині в другій половині XIX – на початку XX ст.	53
Капустін К.М., Моця О.П. Проблема розвитку південноруських земель у післямонгольський час в дореволюційній історіографії.	54
Козачук А. А. Ставлення української еліти щодо процесу інкорпорації Гетьманщини до складу Російської імперії в I пол. XVIIIст.	56
Колєгова Диана, Панкова Вікторія. Політика разрушений: взгляд истории.	58
Кривобороденко Сніжана, Міняйло І. В., Волков О.Г. Критика кантівської теорії О.О. Козловим та простір і час історії.	58
Литвиненко Наталя, Нестеренко Л. О. Науковий спадок І. В. Луцицького.	59
Лукащик Ганна, Савчук Петро. Зовнішньополітична доктрина СРСР у 20–30-і рр. та Німеччина 60	
Мишков В. Я., Шугаєва Л. М. Становище громад старообрядців в сучасній Україні: проблеми та перспективи розвитку.	61
Міюц Ю.В., Давлетов О.Р. Перебудова шкільної освіти у Третньому рейху (1933-1939 рр.): на прикладі діяльності Орденсбургів.	63
Паврозник Тетяна, Давидюк Р.П. Протиріччя у партії „Сельроб” напередодні та в умовах парламентських виборів 1928 року у Польщі.	65
Писцьо Віталіна Романівна. Репатріація українських громадян вивезених на примусові роботи до Німеччини.	66
Процюк Віктор, Шеретюк В. М. Анархізм Нестора Махна як унікальна національна складова анархістського руху Російської імперії.	68
Радовенчик Тарас. “Київська наступальна операція” в планах німецького командування.	70
Романчук Тетяна, Гон М. М. Особливості національної консолідації у повоєнній Німеччині.	72
Самсонюк Т., Гон М. М. Особливості ведення слідства органами НКВС стосовно членів ОУН у 1939-1941рр. (на прикладі архівно-слідчих справ Державного архіву Рівненської області).	73
Сейтумєрова Э.З., Зарединова Э.Р. Историческое наследие крымскотатарского народа: традиции и современность.	75
Столярчук О.Ф., Галуха Л.Ю. «Острозька Біблія» - особлива духовно-літературна пам'ятка українців.	76
Стрільчук М.С., Савчук П.О. Основні етапи формування колоніальних імперій європейських держав.	77
Троян Віктор. Проблема європейської ідентичності в основних концепціях пан'європеїзму.	79
Харковець Анна, Гон М. М. «Расовий концепт націонал-соціалізму: теоретичні аспекти та практичне втілення».	81
Хромов Пётр, Семёнова Н.В. Изучение в Украине и России национально-освободительной борьбы ОУН и УПА 1939-1954 гг.	83
Виперайленко Ірина, Котова Л.В. Підвищення рівня зайнятості молоді на вітчизняному ринку праці.	84
Говоров Н.П. Поколение информационного скольжения.	86
Ілляк Олексій. Проблеми професійної орієнтації та зайнятості молоді на ринку праці України.	87
Лялина А.И., Андреева-Лялина З.В. Украина и Европейский Союз: проблемы евроинтеграции.	89
Наумов Андрій. Політична культура сучасної української молоді: стан і перспективи розвитку.	91
Слабчук Т.А. Особливості та проблеми формування інституту жіночого політичного лідерства у сучасному політичному процесі України.	92
Українець В. О., Гон М. М. Етнічний екстремізм – теоретичний аспект.	93
Shkolenko Dar'ya, Suleimanova V.R. Some problems and tendencies of english semantics.	94
Антончук Анна, Воробйова Л.М. Концепція людини і світу в творчості Ернеста Хемінгуея.	95
Байло Ю. Лінгво-методичні основи тестування з іноземної мови у Вищих навчальних закладах.	96
Бражук В. Рефлектирующий герой в пьесе А. Вампилова «Утиная охота».	97
Дячук Оксана, Середюк Л.А. Використання мультимедійних технологій у вивченні німецької мови.	98
Катеринчик Юлія, Середюк Л.А. Художня майстерність Гете у філософській драмі «Фауст».	100
Козлюк Н.В., Михальчук Н.О. Характеристика фабульного тексту з погляду його діалогічності.	101
Коробчук Віталія, Воробйова Л. М. Художній світ новел Джека Лондона.	103

Кудрєвич Юлія, Фрідріх А.В. Семантико-структурні та стилістичні особливості фразеологічних одниць сучасної англійської мови на позначення «характеристика людини»	105
Куценко Анастасія, Воробйова Л.М. Інтертекстуальні явища у творчості Дж. Г. Байрона	108
Лєвчишин Марія, Михальчук Н.О. Романтизм як літературний напрям	109
Магас Оксана, Воробйова Л.М. Біографізм новел Ернеста Гемінгвея	111
Маландюк Тетяна, Ярута Н.П. Some peculiarities of Charles Dickens' individual literary style in the novel "Bleak house"	112
Михальчук Н.О., Забава М.М. Компаративний аналіз драматургії В.Шекспіра та Б.Шоу	114
Міхєнко Оксана, Зубілевич М.І. Розвиток іншомовної комунікативної культури учнів молодших класів засобом інтегрованих занять з англійської мови	115
Назарук Анна, Серєдєк Л.А. Концепт „жінка” в німецькій фразеології	116
Плєвако Наталія, Бігунова С. А. Особливості писемних текстів різних жанрів побутового стилю (на матеріалі англійської мови)	117
Попик І.О. Прояви творчої ідентичності Б.Бойчука у збірці „Третя осінь”	119
Рачок Вероніка, Фрідріх А.В. Компаративний аналіз структурних та семантичних особливостей колоративних композитів української та англійської мов	120
Сичова Анна, Фрідріх А.В. Функціональні особливості інтертекстуальності у творах Д.Брауна («Код да Вінчі», «Ангели і Демони»)	123
Сузанская Т.Н. Некоторые особенности эволюции материнской темы в истории русской литературы XIX-XX вв.	125
Базик Людмила, Костюк Л.К. Відродження писанкарства та його популяризація на сучасному етапі	127
Бєнєщук Руслан, Савчин Л.М. Розвиток художніх потреб дітей на заняттях у хореографічному колективі	128
Димченко Сергій. Педагогічна взаємодія викладача та студента у процесі навчання гри на ударних інструментах	129
Карєва Єкатєрина, Дубинина Д.Н. Использование нетрадиционных техник рисования в работе с детьми, имеющими речевые нарушения	131
Коваленко Анна, Аксьєнова І. Ю. Стилїзація хореографічного твору як формотворчий процес (на прикладі діяльності дитячого хореографічного колективу)	132
Ковбарь Ольга, Волошина Л.П. Становлення балетного мистецтва в Україні (20-30-ті рр. XX століття)	133
Комисарук Татяна, Горбатова Е.В. Использование игровых приемов в изобразительно-творческой деятельности старших дошкольников	135
Лапсюк Надія, Горбачук Р.Л. Танець модерн як засіб вираження психологічного стану танцівника	136
Лєгка Алїна, Аксьєнова І. Ю. Роль Іржі Кїліана у сучасному хореографічному мистецтві	137
Мельник Тетяна, Волошина Л.П. Історія розвитку та становлення хореографічного мистецтва Рівненщини	139
Мельничук Олена. Модернізм в українській драматургії кінця XIX – початку XX століття	139
Омєлящик Інєсса, Горбатова Е.В. Развитие изобразительного творчества детей старшего дошкольного возраста	141
Сидорик Тетяна, Голод І.В. Роль ілюстраторів часопису «Будяк» у розвитку сатиричної графіки Львова у 20-х роках XX ст.	142
Черніговець Т.І. Функціонування дитячого фольклорно-ігрового дозвілля в контексті сучасних глобалізаційних процесів	144
Черніговець О. Класична музика – ефективний засіб психотерапії (аналітичний огляд інформаційних матеріалів)	145
Гєккєль А.В. Вплив творчості Тараса Шевченка на розвиток хореографічного мистецтва в Україні	145
Яцюк Ганна, Лобан Т.Й. Тренаж в системі підготовки виконавця народно-сценічного танцю	146
ЗМІСТ	148

Наукове видання

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

*Частина 2. Природничо-математичний
та суспільно-гуманітарний напрями*

**Матеріали III Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців**

**19–20 травня 2010 року
м. Рівне**

Відповідальний за випуск – Войтович І.С.
Комп’ютерна верстка – Литвак А.М.

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографний. Ум. друк арк. 30. Тираж 300 прим.

*Віддруковано засобами оперативної поліграфії ПП Самборський І.О.,
вул. Толстого, 3, м. Рівне, Україна, 33028.*